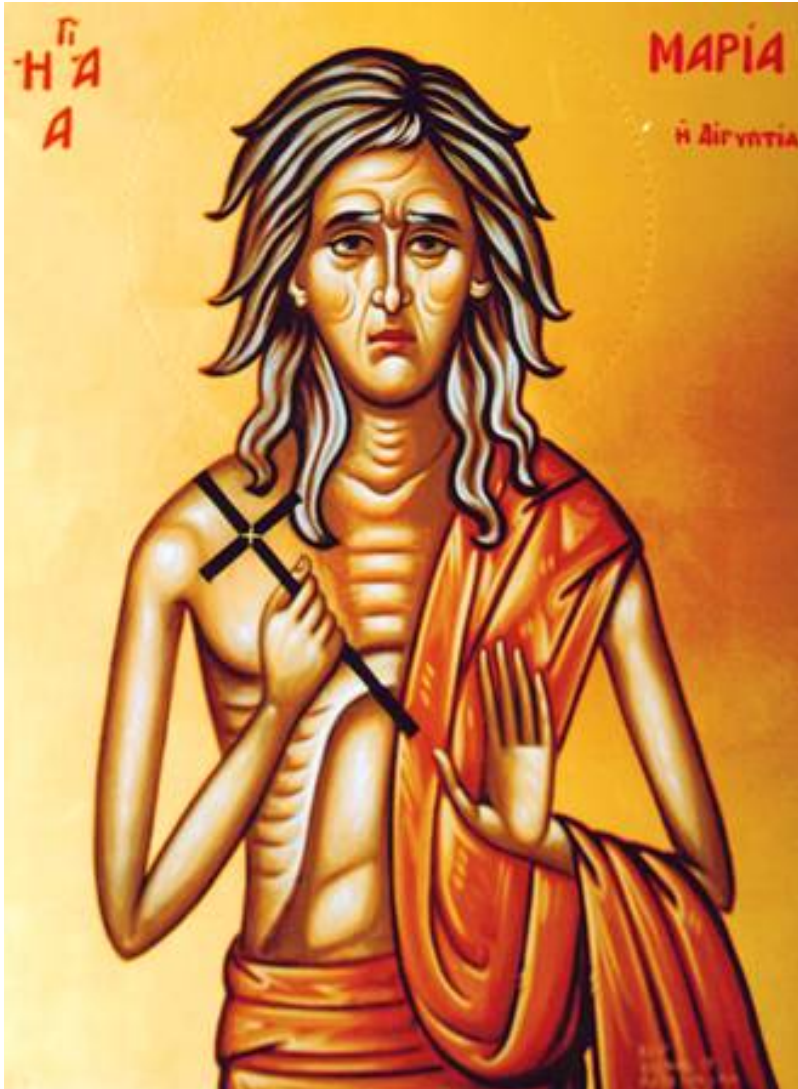

Η Οσία Μαρία, η Αιγυπτία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 13 Φεβρουάριος 2013 05:48 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 15 Ιούνιος 2013 09:20

Η ΟΣΙΑ ΜΑΡΙΑ, Η ΑΙΓΥΠΤΙΑ.

Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 1 Απριλίου, γεννήθηκε στην Αίγυπτο και έζησε στους χρόνους της αυτοκρατορίας του Ιουστινιανού (527- 565 μ.Χ.). Ζούσε τη ζωή της, βουτηγμένη στην αμαρτία και διασκέδαζε πολλούς ανθρώπους με την αισχρή της ηδονή, για δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια. Το υπόλοιπο, όμως, διάστημα της ζωής της, ασχολήθηκε με την άσκηση των αρετών της και κατάφερε να φθάσει σε μεγάλο βαθμό, πνευματικής τελείωσης. Είχαν φθάσει δε, σε τέτοιο βαθμό, οι πνευματικές της κατακτήσεις, ώστε μπορούσε να βαδίζει επάνω στα νερά των ποταμών, χωρίς, να βυθίζεται. Όταν δε προσεύχονταν, έδειχνε να αιωρείται στον αέρα, χωρίς, να πατούν τα πόδια της, στη γη.

Έτσι, όταν, στα Ιεροσόλυμα, γιορτάζονταν η γιορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού,

Η Οσία Μαρία, η Αιγυπτία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 13 Φεβρουάριος 2013 05:48 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 15 Ιούνιος 2013 09:20

πολλοί Χριστιανοί συγκεντρώθηκαν, για να παρακολουθήσουν την τελετή και να προσκυνήσουν. Ανάμεσα, στους συγκεντρωμένους, ήταν και η Οσία Μαρία, που εκδήλωσε το ενδιαφέρον, να εισέλθει στο Ναό της Αναστάσεως. Όμως, την επιθυμία της αυτή, κάποια αόρατη δύναμη, την εμπόδιζε. Δοκίμασε, αρκετές φορές, αλλά στάθηκε αδύνατο, να τα καταφέρει. Αρχίζει, αμέσως, τα τάματα και τις υποσχέσεις. Παρακαλεί την Παναγία μας και της υπόσχεται, ότι από τη στιγμή, που θα της επιτραπεί η είσοδος, θα ασκήσει στον εαυτό της σωφροσύνη και δε θα τον μολύνει ξανά, με κακές επιθυμίες και ηδονές. Έτσι, πέτυχε εκείνο, που τόσο πολύ ποθούσε και αμέσως, αποσύρθηκε στην έρημο και σε τοποθεσία, πέρα από τον Ιορδάνη ποταμό. Σ' αυτή την περιοχή, έζησε μόνη της, προσευχόμενη, για το υπόλοιπο διάστημα της ζωής της, χωρίς να συναντηθεί ποτέ, με κανένα άνθρωπο.

Την ίδια χρονική περίοδο, στα μέρη της Παλαιστίνης, ζούσε κάποιος Ιερομόναχος, που ονομάζονταν, Ζωσιμάς. Ήταν, σε προχωρημένη ηλικία και πολύ ενάρετος. Η φήμη του, έγινε ονομαστή και ξακουστή, σ' όλους τους Μοναχούς της περιοχής, που πολλοί έσπευδαν να τον γνωρίσουν από κοντά, για να δεχτούν τις πολύτιμες συμβουλές του και να ακούσουν, την υπέροχη διδασκαλία του. Σε κάποια, όμως, στιγμή, πέρασε από το μυαλό του η σκέψη, αν υπάρχει άλλος Μοναχός, που μπορεί να τον ξεπερνά στην αρετή και αν μπορεί, κάποιος, να τον διδάξει, αυστηρότερη ασκητική ζωή. Αμέσως, τον επισκέπτεται, Άγγελος Κυρίου και του υποδεικνύει, κάποιο Μοναστήρι, που οι Μοναχοί του ζούσαν αυστηρότερη ασκητική ζωή και τον ξεπερνούν στις αρετές. Μάλιστα δε, του υπέδειξε και το Μοναστήρι, που βρίσκονταν κοντά, στον Ιορδάνη ποταμό.

Οι Μοναχοί, που βρίσκονταν σ' αυτό, συνήθιζαν κάθε χρόνο την Καθαρή Δευτέρα, να εγκαταλείπουν το Μοναστήρι και να πηγαίνουν στην έρημο και να ζει ο καθένας χωριστά, μέχρι την Κυριακή των Βαΐων, που γύρναγαν όλοι, στο Μοναστήρι τους. Ανάμεσά τους και ο Γέρων Ζωσιμάς, που αφού πέρασαν τον Ιορδάνη ποταμό, σκόρπισαν και ακολούθησε ο καθ' ένας, το δικό του δρόμο. Ο Γέρων Ζωσιμάς, θέλησε να προχωρήσει, ακόμη, περισσότερο, με την ελπίδα, μήπως, συναντήσει, κάποιο Γέροντα Ασκητή και με τη συζήτηση, που θα έχει μαζί του, ωφεληθεί, καλύτερα. Έτσι, έφθασε, σε πιο απομακρυσμένη περιοχή και κουρασμένος, σταμάτησε να ξαποστάσει και να προσευχηθεί.

Την ώρα της προσευχής, του φάνηκε ότι βλέπει, μια σκιά από ανθρώπινο σώμα, που άρχισε, να τον πλησιάζει. Θεώρησε, ότι κάποια δαιμονική ενέργεια, μεταμφιεσμένη, βρίσκεται κοντά του και εντείνει τις προσευχές του και άρχισε, να σταυροκοπιέται, περισσότερο. Όμως, γρήγορα διαπιστώνει, ότι η σκιά προέρχονταν, από κάποιον άνθρωπο, που ήταν κοντά του και κάνει την κίνηση, να τον πλησιάσει. Όσο τον πλησίαζε, εκείνος απομακρύνονταν, με αποτέλεσμα, να αναγκαστεί, να τρέξει, για να τον φθάσει. Έβλεπε, ότι ολοένα απομακρύνονταν περισσότερο και άρχισε να τον παρακαλεί, να σταματήσει, να τον γνωρίσει και να τον ευλογήσει. Ξαφνικά, έφθασαν σ' ένα ποτάμι, όπου η ανθρώπινη σκιά πέρασε στην απέναντι όχθη, αλλά ο Γέροντας Ζωσιμάς, δεν του ήταν δυνατόν, να περάσει και ξεσπάει στα κλάματα.

Μόλις, πέρασε στην απέναντι όχθη του ποταμού, η ανθρώπινη σκιά και ακούγοντας το κλάμα, του Γέροντα, του ζητά να την συγχωρέσει, γιατί είναι γυναίκα και είναι, γυμνή και δε μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Του είπε, όμως, μόνο αν μου πετάξεις το ράσο σου και ντυθώ, τότε μπορούμε να συζητήσουμε και να προσευχηθούμε. Έτσι, αρχίζουν τις προσευχές και παρακαλούσε, ο ένας τον άλλο, να δώσει την ευλογία του. Τότε, η γυναίκα του λέγει: « Γέροντα Ζωσιμά, εσύ πρέπει να με ευλογήσεις, γιατί είσαι Ιερέας του Υψίστου και βρίσκεσαι τακτικά στο Άγιο Βήμα και παρακαλεις το Θεό, να συγχωρέσει, τις αμαρτίες

των ανθρώπων».

Ο Γέροντας Ζωσιμάς, έδειχνε, να τα έχει χαμένα. Μόλις άκουσε το όνομά του και μόλις, του είπε ότι είναι Ιερέας, αμέσως κατάλαβε, ότι η προορατικότητα της γυναίκας, τον ξεπερνά στις αρετές, που πίστευε, ότι μόνο αυτός είχε. Έτσι, άρχισαν και οι δυο μαζί, να προσεύχονται. Σε κάποια στιγμή, ο Γέροντας, κοίταξε προς τη μεριά της γυναίκας και συγκλονίστηκε, με το θέαμα, που αντίκρουσε. Βλέπει τη γυναίκα, να στέκει όρθια, τα πόδια της να μην πατούν στο έδαφος και να απέχει από τη γη, περίπου, ένα μέτρο. Άρχισε να σκέπτεται, ότι είναι φάντασμα, που προσποιείται, ότι προσεύχεται. Η γυναίκα, για να του αφαιρέσει, αυτούς τους λογισμούς, του λέγει: « Γιατί, Γέροντα Ζωσιμά σκέπτεσαι, ότι είμαι φάντασμα; Μάθε, ότι είμαι γυναίκα και μάλιστα αμαρτωλή». Ο Γέροντας, συγκλονισμένος, πέφτει στα πόδια της και με δάκρυα στα μάτια, την παρακαλεί, να τον συγχωρέσει. Στη συνέχεια, άρχισε, να τη ρωτά και ήθελε, να μάθει, πώς βρέθηκε στην έρημο και πόσο χρόνο, έχει κάνει. Μάλιστα δε, της ζήτησε, να του πει όλη την αλήθεια, γιατί ήθελε, να ωφεληθεί από τη συζήτηση, αυτή.

Έτσι, η Οσία γυναίκα, άρχισε να του περιγράφει, όλες τις λεπτομέρειες, της ζωής της. Του λέγει, για το αμαρτωλό της παρελθόν, τονίζοντας συγχρόνως, ότι αισθάνεται μεγάλη ντροπή. Σκέφτηκε, ότι είναι ευκαιρία, να τα πει όλα και μ' αυτό τον τρόπο, να εξομολογηθεί. Γι' αυτό, ανατρέχει στο παρελθόν και κάποια στιγμή σταματά, απότομα και σωπαίνει. Της φάνηκε, τόσο ανιαρά αυτά που περιέγραφε, που νόμισε, ότι μολύνει τον αέρα και τη γη, μ' αυτά που διηγείται. Όμως, παρά τους δισταγμούς της, συνέχισε να περιγράφει, με κάθε λεπτομέρεια, όλα τα γεγονότα, που έζησε. Μάλιστα δε, παρακάλεσε, τον Γέροντα Ζωσιμά, αυτά που του είπε, να μην τα πει ποτέ σε κανένα και του ζήτησε, την επόμενη χρονιά, να συναντηθούν στο ίδιο μέρος, κρατώντας μαζί του και την Θεία Κοινωνία.

Ο Γέροντας Ζωσιμάς, εφαρμόζοντας πιστά, την συνήθεια του Μοναστηριού και την υπόσχεση, που είχε δώσει στην Οσία, παίρνει μαζί του τη Θεία Κοινωνία, την επόμενη χρονιά και εξέρχεται από το Μοναστήρι, φθάνοντας, μέχρι, τον Ιορδάνη ποταμό. Μόλις έφθασε, στο προκαθορισμένο σημείο, με αγωνία περίμενε, να δει την Οσία. Η ώρα περνούσε και άρχισε να σκοτεινιάζει. Τον κυριεύει θλίψη και ξεσπά στο κλάμα, βλέποντας, ότι δεν του ήταν δυνατόν, να περάσει το ποτάμι, προκειμένου, να την συναντήσει. Σε κάποια στιγμή βλέπει στο φως του φεγγαριού, μια σκιά στην απέναντι όχθη, που κάνοντας το σημείο του Σταυρού, περνά το ποτάμι και έρχεται κοντά του. Ο Γέροντας, κάνει την κίνηση, να γονατίσει, να την προσκυνήσει και η Οσία, τον σταματά και του λέγει: « Μη ξεχνάς Γέροντα Ζωσιμά, ότι κρατάς τα Άγια Μυστήρια και δεν επιτρέπεται να γίνει, αυτό που σκέπτεσαι». Αφού πρώτα προσευχήθηκε η Οσία, και αφού του ζήτησε, να την συγχωρέσει και να την ευλογήσει, στη συνέχεια κοινώνησε, « των Αχράντων Μυστηρίων». Η Οσία, δεν παρέλειψε, να ευχαριστήσει το Γέροντα, για το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μας, που της πρόσφερε και που μια ολόκληρη ζωή ποθούσε, όμως, του ζήτησε μια ακόμη χάρη, να της κάνει. Του λέγει, κατά την επόμενη χρονιά να συναντηθούν ξανά και πάλι στο ίδιο μέρος, για να με δεις, « όπως, ο Θεός θέλει».

Ο Γέροντας Ζωσιμάς, γύρισε πίσω στο Μοναστήρι του και ζούσε με την αγωνία, να περάσει, γρήγορα ο καιρός και να φθάσουν οι μέρες, προκειμένου, να συναντηθούν ξανά. Έδειχνε, όμως και λυπημένος, γιατί δεν κατάφερε, παρά τις συναντήσεις, που είχαν, να μάθει, το όνομα της Οσίας. Έτσι, ο στόχος της επόμενης συνάντησης, ήταν, να μπορέσει να μάθει, το όνομα της.

Μόλις, λοιπόν, πλησίασε η Καθαρή Δευτέρα, ο Γέροντας Ζωσιμάς, βγαίνει από το Μοναστήρι του και κατευθύνθηκε προς την έρημο, προκειμένου να συναντήσει την Οσία, στο

Η Οσία Μαρία, η Αιγυπτία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 13 Φεβρουάριος 2013 05:48 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 15 Ιούνιος 2013 09:20

καθορισμένο σημείο, που είχαν συμφωνήσει. Την αναζητούσε παντού, αλλά δεν την έβρισκε. Με δάκρυα στα μάτια, παρακαλούσε το Θεό, να ακούσει τις προσευχές του και να τον αξιώσει, να την δει και να λάβει την ευχή της. Όμως, από πουθενά, δεν εμφανίζονταν. Κοίταζε, αριστερά και δεξιά και σε κάποιο σημείο τη βλέπει, ξαπλωμένη στη γη, τα χέρια της να είναι σταυρωμένα και το κεφάλι της να βρίσκεται, προς τη δύση. Αμέσως κατάλαβε, τι έχει συμβεί και άρχισε να της φιλάει τα χέρια και τα πόδια και τα δάκρυα έτρεχαν, ποτάμι, από τα μάτια του. Άρχισε, αμέσως, να της διαβάζει, τη νεκρώσιμη ακολουθία, αλλά σκόνταφτε, που δεν ήξερε το όνομα της. Με έκπληξη βλέπει κάτω στη γη γράμματα χαραγμένα, που έγραφαν: « Γέροντα Ζωσιμά, θάψε το σώμα της ταπεινής Μαρίας, εδώ που το βρήκες και παρεκάλεσε το Θεό, για μένα. Την ίδια νύχτα, που μετάλαβα, θέλησε ο Κύριός μας, να με πάρει κοντά Του».

Ήταν, την πρώτη νύχτα του Απριλίου και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο της Οσίας Μαρίας:

Φωτισθείσα ενθέως Σταυρού τη χάριτι, της μετανοίας εδείχθης φωτοφανής λαμπηδών, των παθών τον σκοτισμόν λιπούσα πάνσεμνε. Όθεν ως Άγγελος Θεού, Ζωσιμά τω ιερώ, ωράθης εν τη ερήμω, Μαρία Οσία Μήτηρ, μεθ' ου δυσώπει υπέρ πάντων ημών.

Ακούστε το απολυτίκιο της Οσίας Μαρίας:

{mp3}ag_marias_aigyptias{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Ο Μέγας Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας.
2. Απολυτίκια Αγίων, Bysmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο της Οσίας, τον αφιερώνω, στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη της.

Η Οσία Μαρία, η Αιγυπτία.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 13 Φεβρουάριος 2013 05:48 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 15 Ιούνιος 2013 09:20

Σπήλι, Φεβρουάριος 2013.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}